U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **nezl. R. H.**, zastoupen zákonnou zástupkyní: M. H., právně zast. JUDr. Soňou Průšovou, advokátkou, se sídlem 1. máje 97, Liberec 3, proti **Ministerstvu vnitra,** odboru azylové a migrační politiky, pošt. schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, ze dne 30. 6. 2004, č. j. 59 Az 467/2003 - 37,

t a k t o:

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupkyni stěžovatele, JUDr. Soně Průšové, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 1075 Kč, která jí bude vyplacena Nejvyšším správním soudem do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, (podáním k poštovní přepravě ze dne 1. 9. 2004), se žalobce R. H., zastoupen zákonnou zástupkyní M. H., (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 9. 2003, č. j. OAM-2393/VL-01-BE01-2003, jímž nebyl žalobci udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v §§ 12, 13 a 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a kterým bylo současně rozhodnuto, že se na osobu žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne doručení rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, byl z důvodu, že stěžovatel nebyl na jím uvedené adrese zastižen, uložen dne 29. 7. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský

soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“), platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si písemnost do 10ti dní od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se o uložení nedozvěděl. Protože však poslední den lhůty, 8. 8. 2004, připadl na neděli, považuje se za poslední den lhůty (den doručení) v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. následující pracovní den, tedy pondělí 9. 8. 2004.

V souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty, bylo pondělí 9. 8. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro podání kasační stížnosti bylo pondělí 23. 8. 2004. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani ta skutečnost, že stěžovateli byl k jeho žádosti následně zaslán předmětný rozsudek s doložkou právní moci, a tento mu byl doručen dne 25. 8. 2004, neboť i za této situace je třeba vycházet z fikce doručení uvedené v ustanovení § 46 odst. 4 o. s. ř., s účinky doručení dne 9. 8. 2004.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, podána poštovní přepravou ze dne 1. 9. 2004, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud ji jako takovou musel podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Současně stěžovatel v kasační stížnosti navrhoval, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se tímto požadavkem Nejvyšší správní soud zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že zástupkyně stěžovatele, JUDr. Soňa Průšová, byla stěžovateli ustanovena k jeho žádosti soudem, přiznal Nejvyšší správní soud podle § 35 odst. 7 a § 60 odst. 1 v návaznosti na § 120 s. ř. s. označené zástupkyni za zastupování v řízení o kasační stížnosti odměnu, a to v celkové výši 1075 Kč sestávající se z odměny dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za jeden úkon právní služby (á 1000 Kč - § 11 odst. 1 b/ ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f/ cit. vyhlášky) a jednoho režijního paušálu (á 75 Kč - § 13 odst. 3 téže vyhlášky).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředku přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně 21. 1. 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu